

NOG EENS SCHELLINKHOUT

Helaas is er dit voorjaar niets van mijn voornemen terecht gekomen.
Wel heb ik in de loop van de zomer nog een paar maal vluchtig kunnen kijken
- en

en op 10 september wat beter. Daarbij is me opgevallen dat op enkele plaatsen het riet (Phragmites communis) begint op te dringen. Dat is nou jammer vind ik, want hierdoor zal het biotoop grondig veranderen. De charme van deze steenglooiing zit namelijk hierin dat tussen de granietblokken bij de waterkant soms hele plekken bloeiende planten staan, moerasandoorns bijvoorbeeld, bij honderden. Hier en daar hele bossen Glidkruid met mooie blauwe bloemetjes op de stenen en niet te vergeten de muurleeuwebek die er door- en tussen kruipt. Het is werkelijk heel mooi en het riet kan het er m.i. echt niet mooier op maken. Maar laten we de botanie er nu verder maar buiten.

Op mijn plekje vind ik Laciniaria nog steeds bij honderden vlak bij het water. Cepaea nemoralis ook nog veel, maar Helicigona Lapidica heb ik niet meer gezien, de hele zomer niet. Het kan zijn dat ze wel weer opduiken, maar ik heb toch de indruk dat er al veel minder zijn dan enkele jaren geleden. Of de mens hier de schuldige is ??? Er komen steeds meer mensen recreatie zoeken langs dit mooie stukje zee-dijk. Ze laten er allerlei rommel achter. Bovendien beginnen de Schellinkhouters er ook tuinafval neer te gooien. . . . Het gaat hier de verkeerde kant uit.

16 oktober 1964. Het is een regenachtige dag. En inderdaad vind ik nu enkele tientallen ijverig grazende exemplaren van Helicigona lapidica. Ze verstoppert zich dus blijkbaar goed als het droog is. Merkwaardig dat ze zich hier handhaven en zich niet verspreiden. En hoe zijn ze hier gekomen ? Er is verondersteld dat de slakken wellicht met stenen voor dijkversterking zijn ingevoerd van elders (J.H. Stock, 1953), Landslakken, Wetensch. Med. K.N.N.V.). Ik geloof dat niet erg. Die stenen liggen er al sinds mensenheugenis. En dat is jaren voor de Zuiderzee IJsselmeer werd. Ik kan me niet voorstellen dat Helicigona hier al was toen het zilte Zuiderzeewater de stenen af en toe overspoelde. De slakjes zouden er ook niet het voedsel gevonden hebben dat ze er vandaag vinden.

En na de bouw van de afsluitdijk is er geen steen meer bijgekomen. Wel zijn er afgevoerd naar de Hondsbosse Zeewering.

Hoe de slakken er dan wel gekomen zijn ? Ik weet het niet, ook niet of er wel andere verklaringen voor gegeven werden. Maar als ik lees in Basteria vol. 28 p.11 over de vondst van Theba pisana in Zeeland en hoe die daar gekomen zijn denk ik bij mijzelf: Zou hier ook zo iets in het spel zijn ?

IJmuiden, 26 oktober 1964, C. Groot.